

Voda z kohoutku právě začínala být chladná
když jsem jí měl už plnou sklenici
nemohl jsem ji vylít, byla v ní poslední šťáva
a před barákem stáli četníci
zazvonil zvonek a bouchl plyn
nikdy bych neřekl, že budu tak rychle
smrti syn
nejdřív se mi zdálo, že už je všemu konec
ale když jsem otevřel oči, bylo mi jasné
že stojím na malém kousku zdiva
které visí nad propastí na kusu drátu
že svítí slunce a hasičů tým
pode mnou v hloubce roztahuje plachtu
to si jenom děti namalovaly na zem panáka
začaly skákat a to mě zmátlo
z výšky to totiž vypadalo
že tým hasičů roztahuje plátno
najednou prásk a v nohách nic
v uších vítr, v očích barevná šmouha
naštěstí jel tudy právě v zeleném
kočí a za ním vůz se senem
hergot, krucinál, jenom to žuchlo
ale nebylo mi nic, jenom mi v zádech luplo
jinak nic, tak to bychom měli
zas je tu jeden den
kočí se otočí a vidím smrt
co s tím?
nikdy bych neřekl, že budu tak rychle
smrti syn
nebyla to smrt, jenom si kočí prdnul
ale zbytek dne jsem už jenom vrhnul
a dával šťávy na každém rohu
snad je to všechno díky bohu
taky rodičům, svojí ženě a dětem
klukům z kapely, lidem z firmy
ale hlavně sponzorům!
dále osvětlovačům, zvukařům
a všem lidem, kteří se podíleli na tomto ocenění
děkuji vám
děkuji i vám, kteří jste to nečekali
vidíte? i vám děkuji
ptáte se, proč vám děkuji, když se vůbec neznáme?
klidně se ptejte
ale v tu dobu už jsem dávno mezi novináři
a sděluji jim svoje pocity
chci se o ně se všemi podělit
jsou krásné a dělitelné
jsou dělitelné na několik druhů pocitů
jestli chceš, tak pojď si tu!